

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **P. U.**, JUDr. Lubomírem Lukšíkem, advokátem se sídlem Ostrava-Poruba, Hlavní třída 1023/55, adresa pro doručování Odry, Masarykovo nám. č. 4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 6.4.2011 č.j. MSK 41582/2011, sp. zn. DSH/9609/2011/Zez, **o dopravním přestupku,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 6.4.2011 č.j. MSK 41582/2011, sp.zn. DSH/9609/2011/Zez žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, odboru dopravy a silničního hospodářství, č.j. OD/62013/2010/Mi.-1332 ze dne 28.1.2011, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod

3 a ust. § 22 odst. 1 písm. l zákona č. 200/1990 Sb. (dále jen zákon o přestupcích), kterého se měl dopustit tím, že dne 17.6.2010 v 18:50 hodin na silnici I/57 v Novém Jičíně na ulici Revoluční ve směru jízdy od Nového Jičína na Bludovice, kde žalobce jako řidič motocyklu zn. Kawasaki, rz X se nechoval ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, když překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o 20km/h a více, následkem čehož na křižovatce se sjezdem ze zahrádkářské kolonie narazil zadní částí motocyklu do zadní levé části vozidla Škoda Octavia řízené P.N. a odbočujícího z účelové komunikace od zahrádkářské kolonie na ulici Revoluční. V důsledku této dopravní nehody vznikla na některém ze zúčastněných vozidel včetně přepravovaného nákladu hmotná škoda zřejmě nepřevyšující částku 100.000,- Kč. Svým jednáním měl žalobce porušit ustanovení § 4 písm. a), § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích (dále jen zákon o silničním provozu), čímž se měl dopustit uvedeného přestupku, za který mu byla uložena pokuta ve výši 3.500,- Kč podle ust. § 22 odst. 8 zákona o přestupcích a zároveň mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 2.500,- Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal dne 3.6.2011 včasnou žalobu, ve které uvedl, že rozhodnutí obou správních orgánů považuje za nezákonná, a to z hlediska skutkových i právních důvodů, a navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Žalovanému vytýkal, že ačkoliv byly ve věci vypracovány celkem tři znalecké posudky, žalovaný se při svém rozhodování přiklonil k posudku pro žalobce nevýhodnému, aniž by toto logicky a relevantně zdůvodnil. Z tohoto důvodu považuje žalobce napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Dále žalobce namítal nesprávné právní posouzení věci, když správní orgány obou stupňů určily za výlučného viníka dopravní nehody žalobce, přestože dle ustálené judikatury v případě, kdy vozidlo přijíždějící do křižovatky z vedlejší silnice nedá přednost vozidlu jedoucímu po hlavní silnici, je viníkem případného střetu těchto vozidel zásadně řidič přijíždějící z vedlejší silnice. Dle žalobce by se tak z jeho strany mohlo jednat nanejvýše o spoluzavinění dopravní nehody a to, jak uvádí konstantní judikatura, pouze v případě, že by žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost nejméně o 70%, což ve správním řízení nebylo prokázáno. Žalobce dále žalovanému vytýkal, že se při rozhodování nezabýval otázkou, proč řidič přijíždějící z vedlejší silnice neřešil zcela nepřehlednou dopravní situaci tím, že by učinil jiná opatření ke svému bezpečnému vyjetí na hlavní silnici. Dle žalobce měl tento řidič přibrat poučenou osobu, která by přešla na druhou stranu vozovky a zajistila jeho bezpečný vjezd na hlavní silnici.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém vyjádření k podané žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dále uvedl, že při posuzování míry zavinění nelze přihlížet pouze k tomu, o kolik je překročena nejvyšší dovolená rychlost řidičem jedoucím po hlavní silnici, ale je nutné vždy vycházet z okolností konkrétního případu, zejména z přehlednosti daného úseku silnice. Žalovaný dále poukázal na tzv. princip omezené důvěry, který se projevuje v legitimním očekávání řidiče, který dodržuje pravidla provozu na pozemních komunikacích, že i ostatní účastníci provozu budou tato pravidla dodržovat.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 6.4.2011 č.j. MSK 41582/2011, sp. zn. DSH/9609/2011/Zez, připojeným správním

spisem Městského úřadu v Novém Jičíně, odboru dopravy a silničního hospodářství č.j. OD-62013/2010/Mi.-1332 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Městského úřadu Nový Jičín, odboru dopravy a silničního hospodářství, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že obsahuje protokol o nehodě v silničním provozu z dne 17.6.2010, v němž je uvedeno, že v tento den v 18:50 hodin řídil P. N. vlastní osobní automobil zn. Škoda Octavia po účelové komunikaci vedoucí od zahrádkářské kolonie v Novém Jičíně ve směru jízdy k tříramenné křižovatce se silnicí I/57 ul. Revoluční. Do křižovatky přijížděl po komunikaci, která je v křižovatce označena svislou dopravní značkou P4 – Dej přednost v jízdě! Poté, co automobil Škoda Octavia vjel na hlavní silnici a zahájil odbočování vlevo, narazil do jeho levé zadní části v místě nárazníku motocykl značky Kawasaki řízený žalobcem. Motocykl se po nárazu převrátil na levý bok a vyjel vpravo ze silnice do příkopu, žalobce z motocyklu vypadl a zůstal ležet na silnici. U obou řidičů byla na místě provedena dechová zkouška na alkohol s negativním výsledkem. Technická závada, jako příčina dopravní nehody, nebyla na místě ohledáním zjištěna a uplatněna. Uvedená dopravní nehoda byla dne 23.8.2010 předána k projednání Městskému úřadu v Novém Jičíně s podezřením na spáchání přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod č. 2 a ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích v tehdy platném znění, kterých se měl dopustit žalobce. Ze správního spisu dále krajský soud zjistil, že v této věci byly vypracovány postupně tři znalecké posudky. První znalecký posudek ze dne 31.7.2010 byl vypracován znalcem Ing. I. P. na základě opatření orgánu policie ČR ze dne 16.7.2010. Úkolem znalce bylo vyjádřit se ke směru, rychlosti a způsobu jízdy jednotlivých řidičů (účastníků nehody), analyzovat nehodový děj, určit místo střetu a vyjádřit se k možnostem jednotlivých účastníků nehody zabránění dopravní nehodě. Druhý znalecký posudek znalce Ing. J. K. ze dne 12.12.2010 byl vypracován na základě zadání žalobce z důvodu nesouhlasu se závěry uvedenými v posudku Ing. I. P. V tomto posudku měl znalec podle zadání posoudit nárazové rychlosti a rychlosti obou vozidel těsně před střetem, posoudit nehodový děj ve vztahu k znaleckému posudku Ing. I. P., posoudit možnosti rychlosti motocyklu žalobce vzhledem ke vzdálenosti, na kterou jej mohl vidět řidič osobního vozidla Škoda Octavia a možnosti odvrácení střetu, a dále posoudit dopravní situaci v místě dopravní nehody. Z obou uvedených znaleckých posudků vyplývá, že tyto se liší zejména v dosazených hodnotách pro výpočet zpomalení motocyklu pohybujícího se od místa střetu do konečné polohy v příkopu u silnice, kdy Ing. P. počítal s klouzavým pohybem v travnatém příkopu se zarytím boční stupačky do povrchu, zatímco Ing. K. počítal s pohybem po kolech až do konečné polohy motocyklu. Zejména z těchto rozdílných předpokladů vyplynul rozdíl ve vypočtené rychlosti motocyklu před zahájením brždění a v návaznosti na to i rozdílné názory obou znalců na možnosti obou řidičů zabránit dopravní nehodě. Ing. P. ve svém posudku určil rychlost motocyklu před zahájením brždění v rozmezí 96,9 km/h až 103,6 km/h zatímco Ing. K. určil tuto rychlost v rozmezí 62,3 km/h až 72,8 km/h. Co se týká možností jednotlivých řidičů zabránit dopravní nehodě, Ing. P. ve svém posudku uvedl, že řidič automobilu nemohl nehodě zabránit tím, že by po zahájení odbočovacího manévru zabrzdil, žalobce mohl dle znalce nehodě jednoznačně zabránit tím, že by jel rychlostí v daném useku silnice maximálně povolenou. Ing. K. naopak ve svém posudku dospěl k závěru, že řidič

automobilu mohl nehodě zabránit tím, že by automobil během odbočování zastavil, ale zároveň ve shodě s Ing. P. uvedl, že žalobce mohl nehodě zabránit dodržením maximální povolené rychlosti. Z protokolu o ústním jednání před správním orgánem v prvním stupni ze dne 13.12.2010 soud zjistil, že s ohledem na rozdílné závěry obou znalců v některých otázkách, správní orgán rozhodl o přibrání nového znalce Ing. R. R. za účelem vyhotovení revizního znaleckého posudku. Usnesením správního orgánu prvního stupně ze dne 20.12.2010 byl přibrán znalec Ing. R., který měl v posudku určit mechanismus vzniku dopravní nehody, posoudit techniku jízdy jednotlivých řidičů, jejich rychlost, způsob předjíždění a odbočování zúčastněných vozidel, určit místo střetu vozidel, posoudit možnost zabránění střetu a zabývat se rozpory v předešlých posudcích. Ing. R. ve svém znaleckém posudku vypočetl rychlost motocyklu žalobce v rozmezí od 73 km/h do 101 km/h a jako příčinu dopravní nehody určil překročení maximální povolené rychlosti žalobcem a následnou nesprávnou reakci žalobce, kdy tento se pokoušel vyhnout automobilu tím, že jej objede zleva. Naopak kdyby řidič automobilu zastavil během odbočování vytvořil by žalobci překážku napříč pravým jízdním pruhem a to v době, kdy ještě nevěděl, že se jej žalobce pokusí objet zleva.

V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 soudního řádu správního, podle kterého soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Základní žalobcovou námitkou v dané věci bylo, že správní orgán nesprávně posoudil věc, když za výlučného viníka dopravní nehody označil žalobce. V této souvislosti žalobce poukázal zejména na zjištění znalce Ing. K., který ve svém posudku mimo jiné uvedl, že řidič automobilu Škoda Octavia mohl nehodě zabránit, kdyby včas zareagoval na blížící se motocykl žalobce tím, že by během odbočování zastavil, čímž by umožnil žalobci objetí automobilu zleva. Po přezkoumání shora uvedené spisové dokumentace obsažené ve správním spisu správního orgánu I. stupně se krajský soud s touto žalobní námitkou neztotožňuje. Jak vyplývá ze všech tří v dané věci vypracovaných posudků, žalobce projížděl před místem dopravní nehody rychlostí vyšší než maximálně povolenou, která je v tomto úseku 50 km/h. Tuto skutečnost připustil jak ve své výpovědi tak v podané žalobě i sám žalobce. Rozpory mezi jednotlivými posudky a tvrzením žalobce jsou pouze ohledně míry, jakou byla maximální povolená rychlost žalobcem překročena. Ze všech tří znaleckých posudků zároveň shodně vyplývá, že k dopravní nehodě by nedošlo, kdyby žalobce v daném úseku dodržel maximální povolenou rychlost 50 km/h nebo kdyby se žalobce nesnažil objet automobil zleva a pokračoval v jízdě v pravém jízdním pruhu. Příčinou dopravní nehody tak bylo jednoznačně překročení povolené rychlosti žalobcem, popřípadě nesprávný manévr žalobce, kdy se snažil vyhnout odbočujícímu automobilu zleva. Pokud jde o námitku žalobce, že nehodě mohl zabránit řidič automobilu tím, že by během odbočování včas zastavil a umožnil žalobci, aby se jeho automobilu vyhnul, ani s touto námitkou se krajský soud neztotožnil. Z posudku Ing. R. jednoznačně plyne, že v okamžiku zahájení odbočování nemohl řidič automobilu motocykl žalobce přijíždějící zleva vidět, a i kdyby motocykl spatřil během odbočování, nemohl odhadnout jakou rychlostí motocykl jede a už vůbec nemohl předpokládat, že se mu pokusí vyhnout zleva. Naopak řidič automobilu by i při včasné spatření motocyklu mohl oprávněně předpokládat, že se motocykl pohybuje maximální rychlostí 50 km/h, při které jak shora uvedeno, by k dopravní nehodě vůbec nedošlo. I z tohoto pohledu bylo jednání řidiče automobilu a jeho následná reakce zcela správné. Krajský soud souhlasí s názorem žalovaného, že pro určení zavinění dopravní nehody, nelze posuzovat

samostatně pouze míru překročení maximální povolené rychlosti, ale toto překročení rychlosti je potřeba dát do souvislosti s konkrétními okolnostmi daného případu, zde zejména s přehledností dopravní situace v místě nehody. Žalovaný tak rozhodl správně a zcela v souladu se zákonem, když jako výlučného viníka dopravní nehody určil žalobce. Krajský soud nesouhlasí ani s námitkou žalobce, že správní orgány obou stupňů se při svém rozhodování bez náležitého zdůvodnění přiklonily ke zjištěním obsaženým ve znaleckém posudku Ing. R., který je podle názoru žalobce pro něj nepříznivý. Jak již bylo uvedeno, v dané věci byly vypracovány celkem tři znalecké posudky a tyto se v některých věcech shodují a v některých se naopak liší. Právě z důvodů rozporů mezi znaleckými posudky Ing. P. a Ing. K. byl ustanoven znalec Ing. R., který se měl vyjádřit mimo jiné k uvedeným rozporům. Žalobce neměl k osobě Ing. R. při jeho ustanovení žádné námitky a ani nenavrl žádné doplňující otázky na tohoto znalce. Krajský soud nemá důvod zpochybňovat závěry znaleckého posudku Ing. R., když tento znalecký posudek splňuje všechny předepsané náležitosti, řádně a podrobně odpovídá na v zadání položené otázky a svá zjištění dokládá přiloženými výpočty. Stejně tak znalec Ing. R. přesvědčivě zdůvodňuje namítané rozpory mezi posudky Ing. P. a Ing. K., což rovněž dokládá přiloženými výpočty. Nadto je potřeba zdůraznit, že všechny tři posudky se shodují v tom, že žalobce v daném úseku překročil nejvyšší povolenou rychlost, což je podstatné zjištění pro rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Rozpory ve zjištěních prvních dvou znalců se podrobně zabýval i žalovaný v napadeném rozhodnutí, na jehož odůvodnění je možno v této věci plně odkázat. Žalovaný tak nepochybil, když při rozhodování vycházel zejména ze znaleckého posudku Ing. R. a napadené rozhodnutí tak z tohoto důvodu v žádném případě nelze označit za nepřezkoumatelné. Žalobce v žalobě dále namítal, že se žalovaný nezabýval otázkou, proč řidič automobilu neučinil jiná opatření ke svému bezpečnému vyjetí na hlavní silnici. Dle žalobce měl tento řidič přibrat poučenou osobu, která by přešla na druhou stranu vozovky a zajistila jeho bezpečný vjezd na hlavní silnici. Tuto námitku považuje Krajský soud za nedůvodnou a zjevně účelovou, když ve správním řízení bylo nepochybně prokázáno, že dopravní situace v místě nehody je sice nepřehledná, ale dostatečně zajištěná a to omezením maximální rychlosti na 50 km/h. Jak vyplývá z výše uvedeného, v okamžiku, kdy řidič přijíždějící z vedlejší silnice nevidí ze svého automobilu přijíždět zleva jiné vozidlo, je možno se bezpečně zařadit při odbočování na hlavní silnici ve směru do Nového Jičína za předpokladu, že vozidla jedoucí po hlavní silnici dodržují rychlostní limit 50 km/h.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení

stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právníké vzdělání.

V Ostravě dne 18.dubna 2012

JUDr. Petr Indráček
Samosoudce